

200707010/1.

Datum uitspraak: 13 november 2007

**AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK**

**Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:**

appellant,

**tegen de uitspraak in zaak nrs. 07/26749 en 07/26753 van de
voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Assen, van 4 september 2007 in het geding tussen:**

appellant

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 28 juni 2007 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 4 september 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Assen, voor zover thans van belang, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 3 oktober 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepsschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. P.B.M.J. van der Beek-Gillessen, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. P.A. de Vink, ambtenaar van Staat.

w.g. Van der Beek-Gillessen
Lid van de enkelvoudige kamer

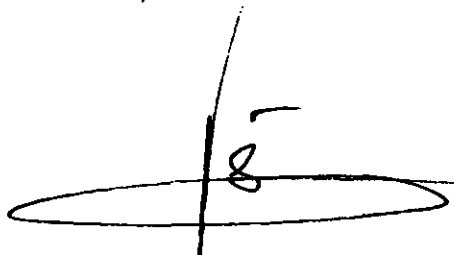
w.g. De Vink
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 13 november 2007

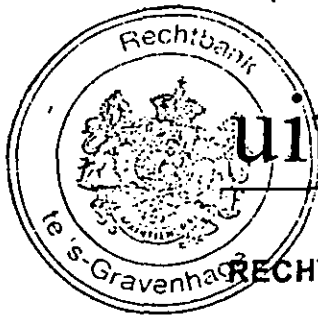
154.

Verzonden: 13 november 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Zitting houdende te Assen

Sector Bestuursrecht

Kenmerk AWB 07/26753 BEPTDN A S1 en 07/26749 BEPTDN A S2.

Uitspraak van de voorzieningenrechter op de voet van het bepaalde in titel 3 van hoofdstuk 8 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) d.d. 4 september 2007

inzake:

geboren op
van onbekende nationaliteit,
IND dossiernummer: 0705.29.0075,
V-nummer:
verzoeker,
gemachtigde: mr. W. de Kleine, advocaat te Ennenen,

tegen

DE STAATSECRETARIS VAN JUSTITIE,
(Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND)),
te 's-Gravenhage,
verweerder,
gemachtigde: mr. A. Flos, werkzaam bij de IND.

Procesverloop

Op 28 mei 2007 heeft verzoeker een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend als bedoeld in artikel 28 Vreemdelingenwet 2000. Verweerder heeft bij beschikking van 28 juni 2007 afwijzend op de aanvraag beslist.

Bij beroepsschrift van 29 juni 2007 heeft verzoeker beroep ingesteld tegen de beschikking van 28 juni 2007. Dit beroep is geregistreerd onder AWB 07/26749 BEPTDN A S2. Verzoeker is meegedeeld dat hij de behandeling van het beroepsschrift niet in Nederland mag afwachten.

Bij verzoekschrift van 29 juni 2007 heeft verzoeker de voorzieningenrechter verzocht een voorlopige voorziening te treffen totdat op het beroep wordt beslist. Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken aan de voorzieningenrechter en verzoeker gezonden. De openbare behandeling van het verzoek om een voorlopige voorziening heeft plaatsgevonden op 31 augustus 2007. Verzoeker is aldaar in persoon verschenen, bijgestaan

door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

Motivering

Standpunten van partijen

Verzoeker heeft ter ondersteuning van zijn asielrelaas - samengevat - het volgende naar voren gebracht. Verzoeker is geboren in . Na het overlijden van zijn vader in 1994 heeft verzoeker, met zijn moeder en zijn broer en zuster, verlaten en zich in Egypte gevestigd. Hij is in Egypte naar school gegaan en heeft er een aantal jaren gewerkt. Vanaf 2001 heeft verzoeker in Libië en Libanon gewoond en gewerkt en in Syrië verbleven. Via een reis door verschillende Europese landen en na een verblijf van twee maanden in Frankrijk is verzoeker door de Duitse autoriteiten aangehouden en overgedragen aan de Nederlandse autoriteiten alwaar hij asiel heeft gevraagd. Verzoeker doet een beroep op de algemene situatie in . Hij heeft geen problemen ondervonden gedurende zijn verblijf in Egypte. Verzoeker heeft verklaard dat hij naar Europa is gegaan om geld te verdienen voor zijn familie.

Verweerder heeft de aanvraag afgewezen op grond van artikel 31, eerste lid, Vw 2000. Verweerder stelt zich hierbij op het standpunt dat Egypte als verzoekers land van herkomst moet worden aangemerkt. Uit de verklaringen van verzoeker valt op te maken dat hij, evenals zijn overige familieleden, legaal in Egypte heeft verbleven en aldaar scholing heeft gevolgd en heeft gewerkt. Gelet op het gestelde in hoofdstuk C2/2.4 wordt Egypte als land van herkomst aangemerkt nu dit land, gelet op de aard en de duur van het verblijf en de banden die verzoeker met het land heeft, kan worden gezien als zijn gebruikelijke verblijfplaats. Nu verzoeker heeft verklaard dat hij Egypte heeft verlaten om een beter bestaan op te bouwen in Europa en zijn familie financieel te ondersteunen en hij overigens op geen enkele wijze persoonlijke problemen heeft ondervonden in Egypte, is zijn reden voor vertrek niet te herleiden tot het Vluchtelingenverdrag. Met betrekking tot verzoekers beroep op artikel 3 (Europees) Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden (EVRM) merkt verweerder op dat in dit kader geen omstandigheden zijn aangevoerd ten aanzien van een eventuele terugkeer naar Egypte. Verzoekers stelling dat hij ernstig getraumatiseerd is geraakt is niet nader geconcretiseerd en kan evenmin uit verzoekers verklaringen worden opgemaakt. Verzoeker komt derhalve naar het oordeel van verweerder niet in aanmerking voor verlening van een verblijfsvergunning asiel op grond van artikel 29 Vw 2000.

Verweerder heeft verzoeker voorts niet ambtshalve een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd op grond van artikel 14, eerste lid, aanhef en onder e, Vw 2000 verleend, omdat hij niet heeft aangetoond dat hij buiten zijn schuld Nederland niet kan verlaten.

Verzoeker betwist verweerders aanname dat verzoeker legaal in Egypte heeft verbleven en stelt dat deze berust op een kennelijke schrijffout van de contactambtenaar. Verzoeker is met zijn familie in 1994 uit naar Egypte gevlucht en heeft illegaal in Egypte verbleven. Verzoeker had als illegale staatloze vreemdeling in Egypte niet dezelfde mogelijkheden als Egyptenaren. Om in het onderhoud van zijn familie te voorzien was verzoeker gedwongen om naar West Europa te vluchten. Gelet op zijn illegale positie kan verzoeker niet naar Egypte terugkeren. Bij gedwongen terugkeer naar vreest verzoeker voor schending van artikel 3 EVRM. Gelet hierop behoort verzoeker tot de categorie vreemdelingen die buiten hun schuld Nederland niet kunnen verlaten en dient hij

in het bezit te worden gesteld van een (reguliere) verblijfsvergunning.
Voorts stelt verzoeker dat hij door hetgeen hem is overkomen ernstig is getraumatiseerd.

Verweerder heeft gemotiveerd verweer gevoerd en geconcludeerd tot afwijzing van het verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening en ongegrond verklaring van het beroep.

Beoordeling van het verzoek

Gelet op de portefeuilleverdeling, zoals vastgesteld tijdens de constituerende vergadering van 22 februari 2007 van het op diezelfde dag beëdigde kabinet, is de Staatssecretaris van Justitie verantwoordelijk gesteld voor het beleidsterrein Vreemdelingenzaken. Daar waar in deze uitspraak voor wat betreft de periode van 14 december 2006 tot 22 februari 2007 wordt gesproken van verweerder dient te worden bedacht dat hiermede wordt bedoeld de Minister van Justitie, en voor wat betreft de periode tot 14 december 2006, de (voormalige) Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (Koninklijk Besluit van 14 december 2006 (nr. 06.004621, Scrt. 2006, 247) De handelingen en besluiten van voornoemde Ministers dienen rechtens te worden toegerekend aan de Staatssecretaris van Justitie.

Ingevolge artikel 8:81, eerste lid, Algemene wet bestuursrecht (Awb) kan de voorzieningenrechter van de rechtbank die bevoegd is of kan worden in de hoofdzaak, indien tegen het besluit bij de rechtbank beroep is ingesteld dan wel, voorafgaand aan een mogelijk beroep bij de rechtbank, bezwaar is gemaakt of administratief beroep is ingesteld, op verzoek een voorlopige voorziening treffen indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

Op grond van artikel 8:86 van de Awb heeft de voorzieningenrechter na behandeling ter zitting van het verzoek om een voorlopige voorziening de bevoegdheid om, indien hij van oordeel is dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, onmiddellijk uitspraak te doen in de hoofdzaak. Verzoeker is tijdig op deze bevoegdheid gewezen.

In dit geding dient te worden beoordeeld of de bestreden beschikking toetsing aan geschreven en ongeschreven rechtsregels kan doorstaan.

Ingevolge artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, b en c Vw 2000 kan een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 worden verleend aan de vreemdeling

- die verdragsvluchteling is;
- die aannemelijk heeft gemaakt dat hij gegronde redenen heeft om aan te nemen dat hij bij uitzetting een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan foltering, aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen;
- van wie naar het oordeel van Onze Minister op grond van klemmende redenen van humanitaire aard die verband houden met de redenen van zijn vertrek uit het land van herkomst, in redelijkheid niet kan worden verlangd dat hij terugkeert naar het land van herkomst.

Op grond van artikel 1 (A) van het Verdrag van Genève van 1951 betreffende de status van vluchtelingen (het Vluchtelingenverdrag) worden vreemdelingen die afkomstig zijn uit een land waarin zij gegronde redenen hebben te vrezen voor vervolging wegens hun

godsdiensstige, levensbeschouwelijke of politieke overtuiging of hun nationaliteit dan wel wegens het behoren tot een bepaald ras of een bepaalde sociale groep, als vluchteling beschouwd.

De eerste vraag die ter beoordeling aan de voorzieningenrechter voorligt is of verweerder terecht Egypte als verzoekers land van herkomst heeft aangemerkt. Blijkens hoofdstuk C2/2.4 van de Vreemdelingencirculaire 2000 (Vc 2000) wordt onder "land van herkomst" verstaan het land waarvan de vreemdeling de nationaliteit heeft. Indien de vreemdeling door geen enkel land als onderdaan wordt erkend, moet hij worden aangemerkt als staatloze. In dat geval dient, vóór de beoordeling of betrokkene gegronde vrees voor vervolging heeft in het land van herkomst, eerst het land van herkomst te worden vastgesteld. Als land van herkomst van een staatloze dient te worden aangemerkt een land waar de staatloze persoon heeft verbleven en dat vanwege de aard en de duur van het verblijf en de banden die die persoon met het land heeft, kan worden gezien als zijn gebruikelijke verblijfplaats ("Country of former habitual residence"). Bepalend hiervoor is de vraag of de vreemdeling in het betreffende land het centrum van zijn activiteiten (werk, wonen, familie) heeft.

De essentie van verzoekers verklaringen, zoals opgenomen in de rapporten van het eerste en het nader gehoor, is dat hij zich in 1994 samen met zijn familie in Egypte heeft gevestigd en dat zij daar legaal hebben verbleven. Verzoeker heeft in Egypte scholing gevolgd en gewerkt en er waren geen problemen van de zijde van de Egyptische autoriteiten. Zijn familie woont nog steeds in Egypte en zijn broer en zuster gaan er naar school. Verweerder heeft, gelet op deze verklaringen, geconcludeerd dat verzoeker (en zijn familie) legaal in Egypte verbleven. Anders dan door gemachtigde gesteld blijkt uit de inhoud van eerdergenoemde rapporten niet dat sprake is van een kennelijke schrijffout van de contactambtenaar met betrekking tot het legale verblijf.

Gelet op de hiervoor aangehaalde verklaringen van verzoeker is de voorzieningenrechter van oordeel dat verweerder op goede gronden heeft aangenomen dat verzoeker legaal verblijf had in Egypte. Voorts heeft verweerder Egypte als verzoekers land van herkomst kunnen aanmerken. De voorzieningenrechter neemt daarbij in aanmerking dat voorstaande namens verzoeker weliswaar wordt betwist maar op geen enkele wijze nader wordt onderbouwd of geconcretiseerd. De enkele stelling dat verzoeker illegaal in Egypte verbleef is onvoldoende om tot een ander oordeel te komen.

Niet is gebleken dat de politieke en mensenrechtensituatie in Egypte zodanig is dat uitsluitend in verband daarmee aan een vreemdeling uit dat land een verblijfsvergunning als bedoeld in artikel 28 Vw 2000 in samenhang met artikel 29 eerste lid, aanhef en onder a, b of c Vw 2000 moet worden verleend. Daarom zal aannemelijk moeten zijn dat met betrekking tot verzoeker persoonlijk feiten en omstandigheden bestaan op grond waarvan kan worden geoordeeld dat een dergelijke verblijfsvergunning moet worden verleend. Verzoeker heeft het bestaan van dergelijke feiten en omstandigheden niet aannemelijk gemaakt. Verzoeker heeft verklaard dat hij in Egypte geen problemen heeft ondervonden en dat hij het land heeft verlaten om in West Europa geld te verdienen. Gelet hierop is verzoekers vertrek uit Egypte niet gerelateerd aan (een van) de gronden van het Vluchtelingenverdrag en kan hij derhalve niet aan artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, Vw 2000 een aanspraak op een verblijfsvergunning ontlenen.

Het is, mede gelet op hetgeen hiervoor is overwogen, niet aannemelijk dat verzoeker gegronde redenen heeft om aan te nemen dat hij bij uitzetting naar Egypte een reëel risico

loopt om te worden onderworpen aan foltering, aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen, zodat verzoeker aan artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, Vw 2000 evenmin aanspraak op een verblijfsvergunning kan ontlenen.

Voorts is de voorzieningenrechter van oordeel dat niet is gebleken van zodanige klemmende redenen van humanitaire aard die verband houden met de redenen van vertrek uit het land van herkomst dat verweerder zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat van verzoeker kan worden verlangd dat hij terugkeert naar het land van herkomst. Verzoekers stelling dat hij door hetgeen hem is overkomen ernstig getraumatiseerd is geraakt leidt niet tot een ander oordeel nu verzoeker deze stelling ook in beroep op geen enkele wijze nader heeft onderbouwd of geconcretiseerd. Uit de verklaringen van verzoeker kan evenmin worden opgemaakt dat er in Egypte traumatische gebeurtenissen hebben plaatsgevonden op grond waarvan hij een geslaagd beroep op het traumabeleid zou kunnen doen. Verzoeker kan derhalve aan artikel 29, eerste lid, aanhef en onder c, Vw 2000 evenmin aanspraak op een verblijfsvergunning ontlenen.

Met betrekking tot verzoekers stelling dat hij in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning op grond van het bijzondere beleid inzake vreemdelingen die buiten hun schuld Nederland niet kunnen verlaten, overweegt de voorzieningenrechter het volgende. Ingevolge hoofdstuk B14/3.2 van de Vreemdelingen-circulaire 2000 (Vc 2000) dient het begrip "buiten hun schuld" te worden opgevat als een objectief criterium, hetgeen betekent dat de vreemdeling aan de hand van objectief toetsbare bescheiden moet kunnen aantonen dat de betrokken autoriteiten van het land van herkomst of van het land alwaar de persoon verblijf heeft (gehad), geen toestemming zullen verlenen aan zijn terugkeer. Veelal gaat het hierbij om het verkrijgen van (vervangende) reisdocumenten waarmee de vreemdeling naar het betreffende land kan reizen en op grond waarvan hij bovendien in beginsel toegang zal krijgen tot het betreffende land. Bij de pogingen om de vereiste medewerking van de betreffende autoriteiten te krijgen, alsmede om in het bezit te komen van de benodigde (vervangende) reisdocumenten, heeft de vreemdeling een eigen verantwoordelijkheid. Om in aanmerking te komen voor een verblijfsvergunning op grond van het hiervoor beschreven bijzondere beleid, dient de vreemdeling zich te wenden tot de vertegenwoordiging van zijn land van herkomst en eventuele landen van eerder verblijf en te voldoen aan een vijftal cumulatief vermelde voorwaarden. Niet weersproken is dat verzoeker niet aan de in hoofdstuk B14/3.2 Vc 2000 genoemde voorwaarden voldoet. Verzoekers stelling dat hij geen mogelijkheid heeft om zich te wenden tot een ambassade volgt de voorzieningenrechter niet. Verzoeker heeft ondanks de vreemdelingenbewaring de mogelijkheid zich te wenden tot het IOM dan wel via een terugkeerfunctionaris tot een ambassade. Niet is gebleken dat verweerder verzoeker daar geen gelegenheid voor wil geven.

Verzoeker komt derhalve evenmin in aanmerking voor een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd in de zin van artikel 14, eerste lid, aanhef en onder e, van de Vw 2000.

Het verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening dient als ongegrond te worden afgewezen. Uit het voorgaande volgt tevens dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan beoordeling van de hoofdzaak en dat deze slechts in ongegrond verklaring van het beroep kan eindigen. De voorzieningenrechter ziet derhalve aanleiding om met toepassing van artikel 8:86 van de Awb onmiddellijk op dat beroep te beslissen.

Voor vergoeding van de kosten die verzoeker in verband met het indienen van het verzoekschrift of het beroepschrift heeft moeten maken, bestaat geen aanleiding.

Beslissing

De voorzieningenrechter:

- wijst het verzoek om een voorlopige voorziening bekend onder nummer AWB 07/26753 BEPTDN A S1 af;
- verklaart het beroep, bekend onder nummers AWB 07/26749 BEPTDN A S2, ongegrond.

Tegen deze uitspraak ten aanzien van het gedeelte waarin ten aanzien van het beroep is beslist, kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC te 's-Gravenhage. Ingevolge artikel 85 Vw 2000 dient het beroepschrift één of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 Awb is niet van toepassing.

Aldus gegeven door mr. J.L. Boxum, voorzieningenrechter, en in het openbaar uitgesproken in tegenwoordigheid van mr. A.D. Vermeer als griffier op 4 september 2007.

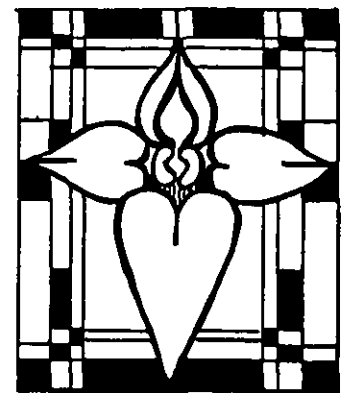
Afschrift verzonden op: - 4 SEP 2007

VOOR AFSCHRIFT CONFORM
DE GRIFFIER VAN DE
RECHTBANK TE 's-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
- 3 OKT 2007	
ZAAKNR.	
AAN:	VI
BEHANDELD: DD:	PAR:

Raad van State
Afdeling Bestuursrechtspraak
Afd. Hoger Beroep Vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 's-Gravenhage

**ADVOCATENKANTOOR
DE KLEINE**

Mr. W. de Kleine
I. de Haas-Folkers Mediator

ONZE REFERENTIE:

/Staat
Hoger beroep vreemdelingenzaken

UW REFERENTIE:

07/26749

EMMEN,

2 oktober '07

Geeft eerbiedig te kennen:

geboren op van onbekende nationaliteit, te dezer
zake woonplaats kiezende te Emmen, aan de Hoofdstraat 159 ten kantore van advocaat en
procureur Mr. W. de Kleine, die door hem bepaaldelijk is gevolmachtigd tot het instellen van dit
hoger beroep en als zodanig voor hem zal optreden:

Bij beslissing d.d. 4 september 2007, is appellants beroep tegen de niet inwilliging van zijn
aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd ongegrond
verklaard.

Appellant stelt hierbij hoger beroep in tegen genoemde beslissing.

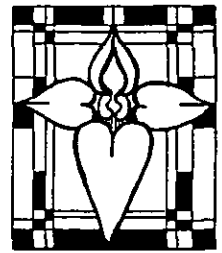
Appellant heeft de navolgende grieven tegen de bestreden beslissing:

1. Ten onrechte heeft rechtbank Assen overwogen, dat verweerder op goede gronden zou hebben aangenomen dat appellant legaal verblijf had in Egypte. Deze overweging wordt gestoeld op een vermelding, die voorkomt in het rapport van eerste gehoor dat appellants familie alleen legaal in Egypte zouden wonen. "Ze gaan naar school. Appellant weet niet zeker nu of zij een verblijfsvergunning in Egypte. Zij worden met rust gelaten en niemand doet vervelend. Dat gold ook voor mij." Uit de verklaring van appellant, dat hij niet weet of de familie een verblijfsvergunning heeft in Egypte kan niet moeilijk de conclusie worden getrokken, dat ze in dat land legaal zouden verblijven. Dat zelfde geldt ook voor appellant zelf.
Uit de rest van het relaas in het eerste gehoor blijkt duidelijk dat appellant nu juist niet legaal in Egypte verbleef. Hij maakt gewag van zijn vlucht uit Libanon, waarbij hij is geholpen door de Egyptische ambassade om naar Syrië te reizen. Hij vermeldt dat als hij officieel in Egypte ingeschreven zou hebben gestaan, hij door de Egyptische ambassade zou zijn geholpen om naar Egypte terug te keren, net als andere Egyptenaren.

IEDERE AANSPRAKELIJKHEID IS
BEPERKT TOT HET BEDRAG DAT
IN VOORKOMEND GEVAL
DOOR ONZE BEROEPSAAN-
SPRAKELIJKHEIDSVERZEKE-
RING WORDT UITBETAALD

email:
info@advocatenkantoordekleine.com
www.advocatenkantoordekleine.com
btw-nr.: NL 0765.68.167.B.01

HOOFDSTRAAT 159
7811 EM EMMEN
TELEFOON: 0591 650199
TELEFAX: 0591 650198

ADVOCATENKANTOOR
DE KLEINE

Nu de rechtbank is uitgegaan van onjuiste uitgangspunten kan alleen al om die reden de bestreden beschikking niet in stand blijven.

Overigens blijkt uit de overweging van rechtbank Assen, dat het legale verblijf van appellant in Egypte namens appellant weliswaar wordt betwist maar op geen enkele wijze nader wordt onderbouwd of geconcretiseerd, dat de voorzieningenrechter duidelijk niet op de hand van appellant was. Appellant heeft ook bij rechtbank Assen helder en duidelijk gewezen op het feit dat hij na zijn vlucht uit de Gaza-strook in Egypte terecht is gekomen. Hij verbleef daar illegaal. Hij heeft dat ook tegen de contactambtenaar gezegd. Deze heeft dat verkeerd in het rapport vermeld. Ook aan de voorzieningenrechter is helder en duidelijk uitgelegd uit welke passages in hetzelfde rapport blijkt dat de vermelding van legaal verblijf onmogelijk juist kan zijn.

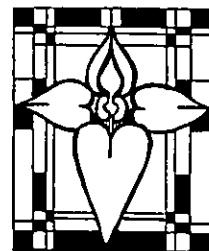
2. Ten onrechte heeft rechtbank Assen overwogen dat verweerder Egypte als appellants land van herkomst heeft kunnen aanmerken. Deze aanname is lijnrecht in strijd met appellants asielrelaas. Appellant heeft in het rapport van nader gehoor nu juist aangegeven, dat hij een beroep doet op de situatie in _____, die hem en zijn familie heeft genoodzaakt om het vaderland te ontvluchten. De Gaza-strook dient derhalve als land van herkomst te worden beschouwd.

Opmerkelijk is dat de rechtbank zelf aangeeft dat blijkens de vreemdelingencirculaire een vreemdeling die door geen enkel land als onderdaan wordt ontkent moet worden aangemerkt als staatloze. Noch verweerder, noch de rechtbank heeft vastgesteld dat appellant door zijn vaderland niet als onderdaan zou worden erkend. Appellant zelf heeft dat ook niet aangegeven. Volledig ten onrechte heeft de rechtbank ook nog zonder de minste motivering aangenomen dat appellant staatloos zou zijn. Dat betekent dat de bestreden beschikking op één van de meest cruciale onderdelen niet is gemotiveerd als volgens de Algemene Wet Bestuursrecht is vereist. Alleen al om die reden kan de bestreden beschikking niet in stand blijven.

Nu appellant in zijn asielrelaas helder en duidelijk heeft aangegeven, dat hij Palestijn is en afkomstig uit de Gaza-strook kan de aanname van rechtbank Assen, dat Egypte zijn land van herkomst zou zijn, onmogelijk juist zijn. Nu de rechtbank op één van de meest cruciale punten is uitgegaan van onjuiste uitgangspunten, kan alleen al om die reden de bestreden beschikking niet in stand blijven.

3. Ten onrechte heeft rechtbank Assen overwogen, dat appellants stelling dat hij geen mogelijkheid heeft om zich tijdens zijn vreemdelingenbewaring te wenden tot een ambassade door de voorzieningenrechter niet gevolgd wordt. Ten onrechte heeft de rechtbank overwogen, dat appellant ondanks de vreemdelingenbewaring de mogelijkheid zou hebben zich te wenden tot het IOM, dan wel via een terugkeer functionaris tot een ambassade. Niet gebleken zou zijn, dat verweerder appellant daar geen gelegenheid voor wil geven.

Ook uit deze overweging blijkt, dat rechtbank Assen kennelijk niet op de hand is van appellant. De voorzieningenrechter is een doorgewinterde vreemdelingenrechter. Hij weet als geen ander dat de IND categorisch weigert om vreemdelingen in vreemdelingenbewaring te presenteren bij een ambassade. Dat is in casu niet anders. In de

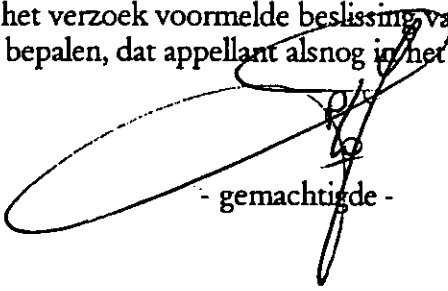

ADVOCATENKANTOOR

DE KLEINE

beroepsprocedure gericht tegen de vreemdelingenbewaring heeft verweerder ook met zoveel woorden aangegeven appellant gedurende de asielprocedure niet te zullen presenteren. Deze informatie is bij verweerder uiteraard bekend, nu de informatie van verweerder zelf afkomstig is. Aan appellant is met zoveel woorden meegedeeld, dat de IND hem pas telefonisch zal presenteren bij de Palestijnse vertegenwoordiging mocht de uitspraak van de rechtbank voor appellant negatief uitvallen. De onjuiste vermelding is punt 3.17 van het verweerschrift van verweerder d.d. 1 augustus 2007 is dat ook nogal bevreemdend. Nog meer bevreemdend is dat de voorzieningenrechter deze kennelijk onjuiste vermelding heeft overgenomen zonder enige nadere motivering. Ook op dit punt is de bestreden beschikking niet gemotiveerd als volgens de wet is vereist en kan hij alleen al om die reden niet in stand blijven.

Redenen waarom appellant zich tot uw afdeling wendt met het verzoek voormelde beslissing van rechtbank Assen d.d. 4 september 2007 te vernietigen en te bepalen, dat appellant alsnog in het bezit zal worden gesteld van een verblijfsvergunning asiel.

- gemachtigde -